

[Charlotte Antonsen]

blot fordi en virksomhed har filialer i flere EF-lande.

Tilsvarende skal voldgiftskonventionen op-hæve dobbeltbeskatning af to forbundne virksomheders overskud. Hvis skattemyndighederne i de to lande ikke er enige, har virksomhederne krav på at få sagen afgjort. Det nye er altså, at skattemyndigheder ikke fremover kan trække en afgørelse i langdrag.

Venstre kan naturligvis støtte disse gode, liberale forslag.

Rahbæk Møller (SF):

Da de to forslag faktisk ikke har ret meget med hinanden at gøre, vil jeg behandle dem hver for sig.

Hvad angår L 20, så vil vi afvise det. Muligheden for skattefri fusion vil givetvis medføre større skatteunddragelse, idet der ikke skal betales skat ved fusionen. Godt nok bevarer hjemlandet beskatningsretten, men det bliver udskudt i en ganske uvis fremtid, og international skattekontrol er mildest talt ikke særlig effektiv, så vi tror ikke, at denne beskatningsret har andet end teoretisk betydning.

Moder-/datterselskabsdirektivet vil gøre det endnu lettere at placere et udbytte i det land, hvor skatten er lavest.

Begge direktiver, og dermed L 20, vil medvirke til skatteunddragelse. Derfor afviser vi.

Men jeg vil gerne benytte lejligheden til at tale for, at vi får et helt tredje EF-direktiv, som vi har stærkt behov for, nemlig et direktiv, der fastsætter mindstegrænser for selskabsbeskatningen og maksimumsgrænser for fradragsmuligheder. Det, der sker i disse år, er jo, at erhvervslivet i de forskellige lande spiller regeringerne ud mod hinanden, og at alle lande efterhånden er endt i en indbyrdes konkurrence om at beskatte erhvervslivet mindst muligt. Det kan man selvfølgelig være glad for, hvis man mener, det er målet, men sagen er jo, at skattebyrden derved bliver hældt over på andre, nemlig lønmodtagerne. Derfor ønsker vi som sagt, at der bliver sat en stopper for det, og det kan kun ske ved et direktiv, der simpelt hen fastlægger, som jeg sagde, minimumsgrænser for beskatning og maksimumsgrænser for fradrag.

Hvad angår L 21, så synes jeg, det er en ærgerlig konvention, vi her behandler. Ærgerlig, fordi det faktisk er en god konvention, men

den burde aldrig nogen sinde have været gennemført i EF's regi. Det burde selvfølgelig have været OECD, der plejer at tage den slags sager op, der også havde taget denne sag op. For nu står vi med en konvention, der kun omfatter de 12 medlemslande i EF. Det vil sige, at alle de andre lande, som vi har samhandel med, og som ikke er medlemmer af EF, ikke er omfattet.

Jeg vil bare nævne tre helt centrale områder. Hvorfor er Grønland ikke omfattet? På grund af rigsfællesskabet og den lavere skat deroppe er det helt nærliggende, at der vil opstå problemer, som denne konvention netop sigter på at løse.

Hvorfor er Schweiz og Liechtenstein ikke med? Vi ved jo, at utrolig mange skuffeselskaber netop slår sig ned i disse lande, og atter engang vil de problemer, som konventionen skal løse, i høj grad berøre virksomheder, der har hjemstavn i Schweiz eller Liechtenstein.

Endelig er det ærgerligt, at USA ikke er med, af den simple grund, at mange multinationale selskaber faktisk hører hjemme i USA. Hvis det havde været en OECD-konvention, så ville de pågældende lande være med; nu er det altså en EF-konvention.

Jeg vil godt spørge skatteministeren: Det, at det er en konvention og ikke et direktiv, betyder det, at den i princippet er åben for ikke-medlemsstater? Vil Grønland, vil Schweiz, vil USA kunne tilslutte sig, hvis de ønsker det?

Dernæst vil jeg spørge: Har man gjort noget forsøg på at forhandle med de pågældende lande, således at konventionen var udformet på en sådan måde, at de kunne ønske at tilslutte sig? Vi har i Skatteudvalget tidligere spurgt, og da blev det nævnt, at skatteministeren havde nævnt det for sine nordiske kolleger, men ikke engang for kollegerne i Grønland og Færøerne. Det burde da være den mest nærliggende opgave for en dansk regering at sørge for, at en konvention blev udformet således, at både Grønland og Færøerne følte det tiltrækkende at tilslutte sig. Det havde man ikke gjort, dengang spørgsmålet blev stillet.

Nu vil jeg godt gentage spørgsmålet: Har man overhovedet forhandlet med Grønland og Færøerne, og vil de overhovedet kunne tilslutte sig?

Min konklusion er, at vi nok vil stemme for L 21, men som sagt: Vi synes, det er problema-